

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi K. H.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko K. H.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2010 r.,

skargi K. H. o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt V CNP (...),

wznawia postępowanie zakończone prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt V CNP (...), i uchyla to postanowienie.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 13 lutego 2007 r. [sygn. akt V CNP (...)] Sąd Najwyższy odrzucił skargę K. H. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 lutego 2003 r. [sygn. akt II Ca

(...) w sprawie z powództwa M. M. W uzasadnieniu wyjaśnił, że skarga pozwanej była niedopuszczalna. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2005 r., mającej moc zasady prawnej, III BZP 1/05 (OSNC 2006, nr 5, poz. 78) przyjęto, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.) przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne po dniu 31 sierpnia 2004 r., a zakwestionowany wyrok Sądu Okręgowego został wydany przed tą datą. Pozwana w skardze z dnia 11 stycznia 2010 r., powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 grudnia 2009 r. (SK 34/08), opublikowany 18 grudnia 2009 r. w Dz. U. nr 215, poz. 1675, wniosła o wznowienie postępowania kasacyjnego zakończonego wymienionym wyżej postanowieniem Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny w powołanym przez pozwaną wyroku orzekł, że art. 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692) w zakresie, w jakim wyłącza skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia sądu wyrządzającego szkodę, które stało się prawomocne po dniu wejścia w życie Konstytucji RP, jest niezgodny z art. 77 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 401¹ k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Postępowanie na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c. może być wznowione także w razie zakończenia go postanowieniem (art. 399 § 2 k.p.c.). Do wznowienia postępowania na podstawie przewidzianej w art. 401¹ k.p.c. właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej (art. 405 k.p.c.). Skargę o wznowienie na omawianej podstawie wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 407 k.p.c.).

Wniesiona przez pozwaną skarga o wznowienie postępowania spełnia przesłanki wynikające z przytoczonych przepisów, dlatego należało ją uwzględnić i orzec jak w sentencji.